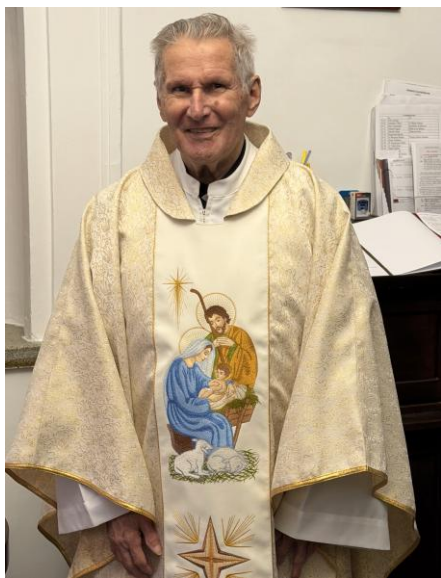


Pébániai Hírlevél

Születésnapján köszöntjük Brenner József atyát

A papi hivatás szép, és sok örömmel jár. A latin szentmise lépcsőimájában mielőtt felment a pap az oltár elé, a szoltárok imáját mondta. "Bemegyek az Úr oltárához az Úrhoz, aki megvidámítja ifjúságomat." (Zsolt 42,4) A papság szépségét és örömet az adja, hogy papnak lenni hivatás, és pedig nem is akármilyen, hiszen egyenesen Isten hív szolgálatra. Személyesen, mindenkit külön-külön úgy, mint az apostolokat, akiknek azt is tudomására hozta: "Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak ki titeket, és arra rendelvelek, hogy munkátokkal gyümölcsöt hozzatok." (Jn 15,16) Az életben sokféle hivatás létezik. Gyakran hallani: szeretem, kedvvel csinálom, örömet okoz, különösen, ha az eredményét is látom. Tapasztaljuk ugyanakkor azt is, hogy sokan nem szeretik foglalkozásukat, ezek munkájára mondjuk, hogy "favágás". A papot Isten hívja munkatársául, s a pap életét adja Istennek!



Istennek nem lehet fél szívvel szolgálni. Amikor 14 éves koromban édesapámmal közöltem, hogy pap szeretnék lenni, türelmetlenül vártam válaszát. Ő örömet fejezte ki ennek hallatán, s mindössze egyetlen kikötést tett felvetésemre: legyek jó pap. Ez azt jelentette, hogy teljes szívvel és lélekkel végezzem feladatomat, mert a hivatás csak akkor öröm. Később már papként többször jártam szerzetesházakban, ezek az alkalmak mindig nagy lelki épülésemet szolgálták. Ők még szigorúbb szabályok szerint élnek, személyiségük mégis örömmel és vidámsággal teli. Itt tapasztaltam meg igazán azt a régi mondást, hogy a szem a lélek tükré. Mit olvastam ki e szemekből? Örömet, jószágot, szélességet, hivatásuk szeretetét. (*Emberhalász magazin 2010/05*)

Házszentelések idejét éljük...

„Christus Mansionem Benedicat!” azaz: „Krisztus Áldja meg a Hajlékot!”

A házszentelé: Isten, a vele való találkozás keresése. Eredete a napkeleti bölcsekhez kötődik. Gáspár, Menyhárt, Boldizsár megjelent Jézus jászolánál, és kifejezték imádatukat. A Házszentelés, azon „könyörgő” áldások közé tartozik, amivel valami jót idézhetünk elő, mert akit vagy amit megáldunk, az az Áldás forrásává válik.

Hitünk nem magánügy, hiszen jelentős és jótékony következményei vannak saját életünkre, szeretetteink életére, és a közvetlen környezetünkre, amelyben élünk. A házszentelés egyben egy kifelé megvalósuló hitvallás is, és látható nyoma is marad az ajtófélfán. A 20-C+M+B-26 felírat: Christus Mansionem Benedicat - Áldja meg Krisztus a hajlékot, és a kereszti jelére mondjuk:

Krisztus keresztje szentelje meg,
Krisztus keresztje őrizze meg,
Krisztus keresztje védelmezze ezt a hajlékot és minden lakóját. Ámen.



A jel egész évben megtartandó, mutatja a ház áldott állapotát és hirdeti mindenkinek jóakaratomat.

A kíváncsiskodóknak bátran meséljük el az áldást, hogy mit jelent és a folyamatát, hívjuk fel rá a figyelmet, hogy ők is bármikor élhetnek vele.

Az áldást mindig az egész család jelenlétében végezzük, hogy ők is részesei legyenek. Az áldásnak családösszetartó ereje van, de ha valaki nem tud részt venni, vagy valamiért nem szeretne, tartsuk tiszteletben és tegyük meg az áldást nélküle, de érte is imádkozva.

A házszenteléssel hazánkban sajnos ma már kevesen élnek, de a hagyományáról településünkön az idősebbektől érdeklődhünk. Ők még emlékeznek rá gyermekkorukból, mikor a gyermekek beöltözve három királyoknak a pappal járták a házakat és áldották meg a hajlékokat, adományokat gyűjtve, majd rövid agapé után mentek tovább házról-házra. Kérdezzük meg nagyszüleinket, idősebb rokonunkat, ismerősünket, szívesen mesélnek róla!

„hét arany gyertyatartót láttam” Jel.1,12

(I. rész)

1. Papok és nem papok az egyes szolgálati helyeimen vagy felteszik a kérdést, hogy miért kell az oltáron hat gyertyatartónak lenni? Vagy egyszerűen fel sem teszik, hanem „eltakarítják az útból”. A visszafogottabbak arra hivatkoznak, hogy nem áttekinthető az oltár, nem látják – bár szembe van állítva vele – mi történik ott? Az ezekhez kapcsolódó indulatok széles skálát generálnak. És mert mindenki úgy érzi, hogy köze van a liturgiához, vagy azért, mert tanult valamit, vagy azért, mert a szentmisének részesei vagyunk. Mint mindig itt is a legfontosabb a kérdés higgadt megközelítése, amely alapos és becsületes tanulmányozást kíván.

2. A Jelenések könyve a mennyei liturgiába enged számunkra betekintést, ahol Jézus Krisztus örök áldozata történik folyamatosan az időben. Azt a liturgiát mutatja be az Egyház a földön, amelyet János látott a mennyei liturgiában, mivel egyazon szent cselekményről, a Mennyei Atyának bemutatott örök áldozatról van szó, amelyben Jézus Krisztus a Főpap.

„Megfordultam, hogy lássam, milyen hang szólt hozzám, és amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam, és a gyertyatartók között az Emberfiához hasonlót: hosszú palástba volt öltözve, mellén aranyövvel körülövezve.” (Jel. 1,12-13) „A hét csillagnak, amit a jobbomban láttál, és a hét arany gyertyatartónak ez a titka: a hét csillag a hét egyház angyala, a hét gyertyatartó meg a hét egyház.” (Jel.1,19.20)

A gyertyatartók tehát az egyes egyházakat jelentik. A gyertyatartó egyben a világosság hordozója is. „Emlékezzél tehát vissza, honnan estél ki, térj meg, és tedd az előbbiekhez hasonló cselekedeteidet, különben elmegyek hozzád, és kimozdítom gyertyatartódat a helyéből, ha meg nem térsz.” (Jel. 2,5).

„Isten teremtő tevékenysége azzal kezdődik a Szentírás szerint, hogy Isten szólt: <Legyen világosság!> És húsvét éjszaka ez az első mondat, amelyet olvasunk a Szentírásból, mert húsvét az új teremtést ünnepli Jézus testének feltámadásában. A sötétség jelenti a bűnt, a kárhozatot (mikor Júdás kiment az utolsó vacsora terméből, éjszaka volt), a világosság pedig az új, kegyelmi életet, Isten megbocsátó szeretetét, az üdvösséget.” (Vö. Barsi Balázs: Belépek Isten oltárához)

Az evangéliumokban, különösen Szent János írásának szimbolikájában többször visszatérő elem a világosság. (vö. Jn.8,12; 11,10; 12,35-36; 1,8) És ugyanígy a többi evangélium, és a levelek szerzői is ismerik ennek reális és átvitt értelmét, hiszen magát a képet az Úr használhatta. (Mt. 5,14; 2 Kor. 4,6; Ef. 5,8; Fil. 2,15; 1Jn.1,7) Isten művének teljessége, ha ez a világosság az Egyházon keresztül az egész földet beragyogja. A hét gyertyatartó tehát együtt jelentheti az összes egyházat, és így ha betölti hivatását, az Úr teljes jelenlétére mutat.



(fotók: fr. Bézsényi Rafael)

3. A hét gyertyatartó, mint a kultusz egyik tárgya, végső soron a zsidó menórára vezethető vissza. „A menóra az Ószövetség és a mai zsidó állam szimbóluma. Nem illik és jogilag is tilos nyilvánosan használni. Ugyanakkor a menóra titokzatosan mégiscsak jelen van a római rítusban, a püspöki szentmisében. Ez a végtelenül finom jelenlét utal a beteljesedésre: a keresztény liturgia az Ószövetséget nem megszünteti, hanem beteljesíti!” (vö. Barsi Balázs: Belépek Isten oltárához)

4. A hetes szám a héber kabalisztikában a teljességet jelenti. Elég csak a hatnapos teremtést lezáró, összefogó, megpecsételő, hetedik ünnepnapra gondolnunk. „Az ókori ember a páratlan számokat szerencséseknek, a párosakat szerencsétleneknek tartotta. Különösen a páratlan prím-számok voltak kedveltek a régiek szemében: a hármas, az ötös, a hetes. A számok növekvő sora egy ősi zsidó hagyományra épül, amelyet a hanukai lángok gyújtási rendjével kapcsolatban a Talmud így fogalmaz meg: <A szentség dolgában mindig csak emelkedni szabad, és soha nem szabad csökkenni.>” (vö. Raj Tamás: A szám és a számok a Bibliában) (Folytatása következik.) (P. Tokár János)

Hirdetések

Tájékoztatjuk a kedves Szülőknek, hogy a szombathelyi Boldog Brenner János Általános Iskola a 2026/2027-es tanévre is meghirdeti az 1. évfolyamára való jelentkezést. (Részletek a faliújságon.)

Kapható egyházközségünk Falinaptára, amely kifejezetten nekünk segít az ünnepek között tájékozódni. Ára 1000 forint. A névnapokat, a ferences szentek ünnepeit, a plébániái és az egyházmegyei programokat is tartalmazza XIV. Leó pápa tanításaival.